

419

Besluit van 23 juni 1993, houdende wijziging van het Verplaatsingskostenbesluit 1989 en het Besluit sociaal beleidskader rijksoverheid 1991 in verband met het vaststellen van financiële voorzieningen bij functieverplaatsing

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 6 april 1993, nr. AB93/U306, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Arbeidsvoorwaarden Rijkspersoneel;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929; De Raad van State gehoord (advies van 28 mei 1993, nr. W04.93.0219);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 11 juni 1993, nr. AB93/516, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Arbeidsvoorwaarden Rijkspersoneel;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Verplaatsingskostenbesluit 1989¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 1, eerste lid, onder a komt te luiden:

a. een tegemoetkoming worden verleend ter zake van uitgaven, gedaan in verband met een verhuizing dan wel in verband met het reizen naar en van de plaats van tewerkstelling, en een bedrag betaald ter compensatie van het ongemak van een verhuizing in verband met de verplaatsing van een functie.

B. Na artikel 12b wordt hoofdstuk IVa ingevoegd luidend:

Hoofdstuk IVa Financiële voorzieningen bij functieverplaatsing

Artikel 12c

1. De belanghebbende, wiens functie in het kader van de verplaatsing van zijn dienstonderdeel over een aanmerkelijke afstand is verplaatst en die als gevolg daarvan is verhuisd, terzake waarvan hij aanspraak heeft op een tegemoetkoming in verhuiskosten als bedoeld in artikel 3, eerste of tweede lid, wordt met inachtneming van door Onze Minister van Binnenlandse Zaken te stellen regelen een eenmalige functieverplaatsingstoelage en een tegemoetkoming in huurkosten dan wel in de rentekosten voor een hypotheek verleend.

2. In de gevallen waarin de belanghebbende en zijn echtgenote of levenspartner beide aanspraak hebben op de toelage en tegemoetkoming genoemd in het eerste lid ontvangt elke belanghebbende de helft van de in het eerste lid genoemde functieverplaatsingstoelage en huur- of rentetegemoetkoming.

3. De belanghebbende, bedoeld in het eerste lid aan wie binnen twee jaren na de verhuizing ontslag op verzoek wordt verleend of die ten gevolge van aan hem te wijten feiten of omstandigheden binnen twee jaren na de verhuizing wordt ontslagen dient de hem toegekende functieverplaatsingstoelage en tegemoetkoming in huur- of rentekosten terug te betalen. Overgang binnen een maand naar een andere functie binnen de rijksdienst wordt niet als een ontslag op verzoek beschouwd.

4. De in het eerste lid genoemde functieverplaatsingstoelage en tegemoetkoming in huur- of rentekosten wordt aan de belanghebbende die in verband met een verplaatsing van zijn functie dient te verhuizen, slechts verleend, indien de belanghebbende schriftelijk heeft verklaard dat een verplichting tot terugbetalen als bedoeld in het derde lid hem bekend is.

5. In geval van overlijden van de belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, komt de aanspraak op de in het eerste lid bedoelde functieverplaatsingstoelage en tegemoetkoming in huur- of rentekosten toe aan zijn nagelaten gezinsleden.

6. Belanghebbende wordt geen functieverplaatsingstoelage en geen tegemoetkoming in huur- of rentekosten ingevolge het eerste lid verleend, indien de verhuizing niet heeft plaatsgevonden binnen twee jaren na zijn functieverplaatsing.

Artikel 12d

1. De belanghebbende, bedoeld in artikel 12c, eerste lid, aan wie ontslag wordt verleend met recht op dadelijk ingaand pensioen, behoudt de aanspraak op een tegemoetkoming in huur- of rentekosten ingevolge artikel 12c, eerste lid, indien overigens aan de voorwaarden is voldaan.

2. De belanghebbende, bedoeld in artikel 12c, eerste lid, aan wie twee jaren of langer na zijn verhuizing ontslag wordt verleend met recht op een uitkering ingevolge de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden dan wel die anders dan op eigen verzoek en niet wegens aan hem te wijten feiten of omstandigheden wordt ontslagen, behoudt de aanspraak op een tegemoetkoming in huur- of rentekosten ingevolge artikel 12c, eerste lid, indien overigens aan de voorwaarden is voldaan.

ARTIKEL II

Het Besluit sociaal beleidskader rijksoverheid 1991² wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 6 komt te luiden:

Onze Minister kan bepalen dat de financiële voorzieningen met betrekking tot functieverplaatsingen, bedoeld in artikel 12c, eerste lid, van het Verplaatsingskostenbesluit 1989 van toepassing zijn op de belanghebbende die als gevolg van de herplaatsing in een passende functie in verband met de reorganisatie moet verhuizen.

¹ Stb. 1989, 424, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 9 april 1992, Stb. 220

² Stb. 1991, 552

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 september 1993, nr. 175

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1991.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 23 juni 1993

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

Uitgegeven de vijfde augustus 1993

De Minister van Justitie a.i.,
J. E. Andriessen

NOTA VAN TOELICHTING

Bij de vierde wijziging van de Comptabiliteitswet 1976 is het besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 juli 1950, houdende nadere regeling van de aan de hoofden der ministeriële departementen verleende bevoegdheid tot toekenning van subsidiën, bijdragen, vergoedingen, schadeloosstellingen en gratificatiën (Stb. K320) met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1991, ingetrokken.

Dit houdt in dat de op het Gratificatiebesluit gebaseerde financiële voorzieningen – mede uit het oogpunt van duidelijkheid en inzichtelijkheid van de rechtspositie voor de ambtenaar – in regelgeving dient te worden neergelegd (zie ook artikel 125 Ambtenarenwet 1929).

De op het ingetrokken Gratificatiebesluit gebaseerde financiële voorzieningen vanwege de spreiding van de rijksdienst en andere functieverplaatsingen dienen derhalve in regelgeving te worden neergelegd.

Deze financiële voorzieningen zullen zonder inhoudelijke aanpassingen in de regelgeving worden overgenomen.

De toekenning van de financiële voorzieningen bij de spreiding van de rijksdienst is altijd gekoppeld geweest aan de toekenning van de verhuiskostenvergoedingen op basis van het Verplaatsingskostenbesluit. Hierdoor is het logisch dat de toekenning van deze financiële voorzieningen in een nieuw hoofdstuk IVa van het Verplaatsingskostenbesluit 1989 wordt geregeld.

Het bovenstaande brengt met zich mee dat de circulaires van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 september 1973, nr. AB73/U1293 en van 23 april 1976, nr. AB76/U604 over de financiële voorzieningen met betrekking tot de spreiding van de rijksdienst en andere functieverplaatsingen zijn vervallen.

Artikelsgewijs

ARTIKEL I

Artikel 12c

In dit artikel is de aanspraak geregeld op financiële voorzieningen bij functieverplaatsing van ambtenaren, wanneer dit een direct gevolg is van de verplaatsing van een dienst of onderdeel daarvan uit overwegingen van efficiency, (re)organisatie, centralisatie e.d. en deze over een aanmerkelijke afstand moeten verhuizen.

Bij reorganisatie zullen zich gevallen voordoen van verplaatsingen waarbij de functie geen verandering ondergaat, maar ook gevallen waarbij de ambtenaar niet met precies dezelfde functie maar toch met werk van vrijwel gelijke aard belast blijft; als gevolg van een herschikking van werkzaamheden zal de functie in de nieuwe situatie enigszins anders van inhoud zijn. De regeling is ook van toepassing op deze laatste gevallen.

De financiële voorzieningen zijn bedoeld als een tegemoetkoming voor het inconvenient, dat men zich door maatregelen van de overheid moet gaan vestigen in een andere streek en men zich los moet maken van een vertrouwde omgeving. Dit brengt met zich mee dat hogergenoemde functieverplaatsing over een aanmerkelijke afstand dient plaats te vinden, waarbij de contacten met de vertrouwde omgeving worden verbroken en men zich in een ander leefklimaat moet aanpassen.

Aangezien de situaties van geval tot geval kunnen verschillen, zodat het moeilijk is ter zake een vast afstandscriterium te stellen, wil het mij voorkomen, dat bij verplaatsing van de dienst over een afstand van 50 kilometer of meer de financiële voorzieningen moeten worden verleend. Overigens staat het ter beoordeling van het betrokken departement (na

overleg met de Bijzondere Commissie) hoe ware te handelen in gevallen van verplaatsing van een dienst binnen de 50 km-grens.

Indien voldaan is aan de hogergenoemde voorwaarden gelden de financiële voorzieningen bij functieverplaatsing voor alle ambtenaren die op het moment van de verhuizing van de op of na die datum te verplaatsen rijksdienst daarbij werkzaam zijn, alsmede voor de ambtenaren die alsdan door functieruil in plaats van een ander met de dienst meegaan.

Als de ambtenaar in verband met een functieverplaatsing dient te verhuizen, zoals bedoeld in het eerste lid, is het redelijk dat de overheid, die daarmee soms een forse investering doet, mag verwachten enige tijd rendement te hebben van de investering. In verband hiermee is bepaald dat de ambtenaar de hem toegekende financiële voorzieningen bij functieverplaatsing dient terug te betalen, indien hem binnen twee jaren na de verhuizing ontslag op verzoek wordt verleend of niet op verzoek maar ten gevolge van aan hem te wijten feiten en omstandigheden. Indien en voor zover betaling in termijnen van de tegemoetkoming bij functieverplaatsing in termijnen plaatsvindt blijft betaling van volgende termijnen uiteraard achterwege. Als de belanghebbende binnen een maand overgaat naar een andere tak van de rijksdienst blijft terugvoering achterwege.

Om te voorkomen dat een ambtenaar niet op de hoogte is van deze terugbetalingsverplichting, dient de ambtenaar bij zijn aanvraag om tegemoetkoming bij functieverplaatsing schriftelijk te verklaren dat deze bepaling hem bekend is.

De belanghebbende die de opdracht heeft om te verhuizen zal er in het algemeen binnen redelijke tijd in kunnen slagen om in of nabij de standplaats een passende woning te betrekken. Mede omdat aan de verhuisplicht een hoge tegemoetkoming in reiskosten is verbonden, dient aan de verplichting om zo spoedig mogelijk te verhuizen strikt de hand te worden gehouden. In verband hiermee is bepaald dat de belanghebbende die niet is verhuisd binnen twee jaren nadat de verplichting tot verhuizen is ontstaan, alle aanspraken op functieverplaatsingstoelage en tegemoetkomingen in huur- of rentekosten verliest.

Artikel 12d

In dit artikel wordt geregeld dat de met zijn functie verplaatste ambtenaar die met pensioen gaat en de met zijn functie verplaatste ambtenaar die twee jaren of langer na zijn verhuizing op eigen verzoek met ontslag gaat met recht op een vut-uitkering dan wel eervol ontslag wordt verleend met recht op wachtgeld ook na zijn pensioen of ontslag in aanmerking blijft komen voor de tegemoetkoming in huur of rente.

ARTIKEL II

Artikel 6 van het Besluit sociaal beleidskader rijksoverheid 1991 dient te worden aangepast, nu er in dat artikel verwezen wordt naar de financiële voorzieningen met betrekking tot functieverplaatsingen.

ARTIKEL III

Gelet op het feit dat de mogelijkheid voor toekenningen op grond van het Gratificatiebesluit formeel met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1991 is vervallen, is dit besluit met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1991 in werking getreden. Met de terugwerkende kracht

wordt bewerkstelligd dat aan de reeds gedane toekenningen alsnog voorzien wordt in een wettelijke basis.

Eerst in het voorjaar van 1992 werd de intrekking van het Gratificatiebesluit als een knelpunt onderkend. Vanaf dit moment pas kon worden aangevangen met het neerleggen van financiële voorzieningen in het kader van functieverplaatsing in regelgeving. Daarna moest over de regelgeving nog nader interdepartementaal overleg en overleg met de centrales van overheidspersoneel worden gevoerd. Dit heeft ertoe geleid dat de totstandkoming van het besluit eerst nu wordt gerealiseerd.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales